

Луців Руслана Степанівна, доктор філософії у галузі міжнародних економічних відносин, доцент кафедри міжнародних економічних відносин, Навчально-науковий інститут міжнародних відносин ім. Б. Д. Гаврилишина, Західноукраїнський національний університет, м. Тернопіль, вул. Львівська 11, <https://orcid.org/0000-0002-1026-7847>

Гайдамаченко Валерія Володимирівна, викладач кафедри теоретичних дисциплін, Коледж хореографічного мистецтва «Київська муніципальна академія танцю імені Сержа Лифаря», м. Київ, вул. Данькевича, 4-А, <https://orcid.org/0009-0008-2452-3857>

Литвин Олена Олександрівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української філології та історії, Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця, м. Харків, просп. Науки, 9 А, <https://orcid.org/0000-0002-6740-0661>

ПОЄДНАННЯ ТРАДИЦІЙНИХ І ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ЛІНГВІСТИЧНОЇ ОСВІТИ: ПЕРСПЕКТИВИ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ

Анотація. Викладання дисциплін лінгвістичного напрямку є багатовимірним процесом, який потребує глибокого розуміння мови, літератури та культурного контексту. В останні роки дедалі більше уваги приділяється розробці та впровадженню ефективних стратегій, спрямованих на підвищення якості навчання в галузі філології. Дослідження еволюції педагогічних практик у філологічній освіті дозволяє окреслити сучасні тенденції, визначити основні виклики та виявити нові можливості для розвитку мовної освіти. У статті було проаналізовано ефективність поєднання традиційних і цифрових освітніх технологій у контексті лінгвістичної освіти. Акцентовано увагу на моделі змішаного навчання (blended learning) як ключовому інструменту такої інтеграції. У ході дослідження з'ясовано, що традиційні методи викладання в лінгвістичній освіті базуються переважно на словесних, наочних і практичних методах, де викладач надає знання у «готовому» вигляді, а здобувачі освіти засвоюють їх шляхом репродуктивної діяльності. До таких методів було віднесено перекладний, комунікативний, когнітивний та аудіолінгвальний. Окреслено недоліки традиційної системи навчання, а саме домінування активності викладача та пасивності здобувача освіти, впровадження навчальних програм без урахування індивідуальних особливостей, негнучка структура занять, переважання репродуктивних методів, що не стимулюють творче мислення й уміння розв'язувати проблеми. Відповідно в сучасному освітньому процесі традиційні методи навчання потребують доповнення цифровими технологіями. Зазначено, що ефективним поєднанням традиційних, дистанційних та мобільних освітніх технологій і стратегій навчання, яке передбачає визначені програмні результати та спрямоване на їх досягнення шляхом виконання навчальних програм є

змішане навчання. Охарактеризовано базові моделі цієї форми навчання: ротаційну, гнучку, модель перевернутого навчання та модель зміни лабораторій. Вибір конкретної моделі і рівень її результативності в освітньому процесі зумовлюються низкою чинників. Проаналізовано основні цифрові ресурси, для організації навчального процесу майбутніх фахівців філологічного напрямку. Зроблено висновок, що поєднання традиційних і цифрових технологій у процесі лінгвістичної освіти відкриває широкі перспективи для впровадження змішаного навчання. Такий підхід дозволяє поєднати переваги аудиторного навчання та самостійної роботи зі здобувачами освіти через цифрові платформи, онлайн-курси та інтерактивні інструменти. У результаті цього формується більш персоналізоване та гнучке освітнє середовище, яке сприяє розвитку мовних, професійних і комунікативних компетентностей здобувачів освіти.

Ключові слова: моделі змішаного навчання, освітній процес, філологічна освіта, цифрові ресурси, штучний інтелект, професійний переклад, інструменти штучного інтелекту, інвестиції у технологічні інновації, цифровізація.

Lutsiv Ruslana, PhD in International Economic Relations, Associate Professor at the Department of International Economic Relations, B. Havrylyshyn Education and Research Institute of International Relations, West Ukrainian National University, Ternopil, 11 Lvivska Street, <https://orcid.org/0000-0002-1026-7847>

Haidamachenko Valeriia, Lecturer at the Department of Theoretical Disciplines, Serge Lifar Kyiv Municipal Academy of Dance, Kyiv, 4-A Dankevycha Street, <https://orcid.org/0009-0008-2452-3857>

Lytvyn Olena, Candidate of Philological Sciences, Associate Professor at the Department of Ukrainian Philology and History, Kharkiv National University of Economics named after Semen Kuznets, Kharkiv, Prospekt Nauki, 9 A, <https://orcid.org/0000-0002-6740-0661>

COMBINING TRADITIONAL AND DIGITAL TECHNOLOGIES IN THE PROCESS OF LINGUISTICS EDUCATION: PROSPECTS OF BLENDED LEARNING

Abstract. Teaching linguistic disciplines is a multifaceted process that requires a deep understanding of language, literature, and cultural context. In recent years, more and more attention has been paid to the development and implementation of effective strategies aimed at improving the quality of teaching in the field of philology. Research into the evolution of pedagogical practices in philological education allows us to outline current trends, identify key challenges, and identify new opportunities for the development of language education. The article analyzes the effectiveness of combining traditional and digital educational technologies in the context of linguistic education. The focus is on the blended learning model as a key tool for such integration. The study found that traditional teaching methods in

linguistic education are based mainly on verbal, visual, and practical methods, where the teacher provides knowledge in a “ready-made” form, and students acquire it through reproductive activity. We have included translational, communicative, cognitive and audiolingual methods among such methods. The shortcomings of the traditional education system are outlined: the dominance of teacher activity and student passivity, the implementation of curricula without taking into account individual characteristics, the inflexible structure of classes, the predominance of reproductive methods that do not stimulate creative thinking and problem-solving skills. Accordingly, in the modern educational process, traditional teaching methods need to be supplemented with digital technologies. It is noted that an effective combination of traditional, distance and mobile educational technologies and learning strategies, which provides for certain program results and is aimed at achieving them through the implementation of educational programs, is blended learning. The basic models of this form of education are characterized - rotational, flexible, the flipped learning model and the laboratory change model. The choice of a specific model and the level of its effectiveness in the educational process are determined by a number of factors. The main digital resources for organizing the educational process of future philological specialists are analyzed. It is concluded that the combination of traditional and digital technologies in the process of linguistic education opens up broad prospects for the implementation of blended learning. This approach allows combining the advantages of classroom learning and independent work with students through digital platforms, online courses, and interactive tools. As a result, a more personalized and flexible educational environment is formed, which contributes to the development of language, professional and communicative competencies of students.

Key words: blended learning models, educational process, philological education, digital resources, artificial intelligence, professional translation, artificial intelligence tools, investment in technological innovations, digitalization.

Постановка проблеми. Сучасна лінгвістика та методики викладання філологічних дисциплін базуються на трьох основних засадах: наукових знаннях, професійних потребах і нових векторах, визначених глобальними ринками. У значній мірі такий синтез сформувався завдяки стрімкому розвитку інформаційних технологій, які проникли у всі сфери соціальної практики. Ці процеси спричинили очевидну потребу в оновленні та розширенні існуючих наукових парадигм.

В умовах євроінтеграції українські заклади вищої освіти (далі ЗВО) прагнуть упроваджувати світові стандарти в навчальну діяльність, розробку навчальних програм і професійний рівень усіх учасників освітнього процесу. Поняття академічної англійської (EAP), професійно-орієнтованої англійської (ESP) та змішаного навчання (blended learning) стали невіддільною частиною процесу створення навчальних програм у багатьох ЗВО України. У сучасних умовах змішане навчання стає одним із найефективніших підходів, оскільки воно поєднує класичні методи викладання з інноваційними цифровими інструментами, що забезпечує інтерактивність, персоналізацію та гнучкість

освітнього процесу. Таким чином, дослідження перспектив змішаного навчання в лінгвістичній освіті є актуальним і спрямоване на визначення ефективних стратегій інтеграції традиційних та цифрових технологій у навчальний процес.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання поєднання традиційних і цифрових технологій в освітньому процесі є предметом активних наукових дискусій останніх десятиліть. Зокрема, вітчизняна науковиця Н. Бобро зауважила, що впровадження цифрових ресурсів в освітній процес не витісняє традиційних методів навчання. Їхня головна перевага полягає у створенні умов для більш глибокої взаємодії між викладачем і здобувачем освіти, що сприяє покращенню комунікації та ефективнішому контролю за перебігом навчання [1]. У статті Л. Макаренко та А. Певсе розкрили дидактичний потенціал цифрових технологій у традиційній системі вищої освіти. Вони відзначили, що цей потенціал реалізується через персоналізацію навчального процесу, розширення можливостей індивідуальної і командної організації освітньої діяльності, автоматизацію формування ключових професійних навичок, а також підтримку стійкого інтересу студентів до обраної професійної сфери [2]. У свою чергу, І. Варварук, І. Сахневич та Н. Гасюк наголосили на тому, що у традиційних заняттях викладачі переважно обмежуються викладом навчального матеріалу, не використовуючи інтерактивні дискусії чи мультимедійні ресурси. Натомість сучасні методики спираються на технологічні інновації, інтерактивні інструменти й орієнтовані на практичну діяльність здобувача освіти, що значно підвищує рівень залученості та розуміння матеріалу [3].

На основі зазначених досліджень стає очевидним, що поєднання традиційних і цифрових технологій не тільки підвищує ефективність освітнього процесу, але і відкриває можливості для впровадження змішаних форм навчання. Особливу увагу сутності поняття «змішане навчання» у своїй статті приділили О. Цюняк та Г. Розлуцька. Автори підкреслили, що змішане навчання дозволяє інтегрувати цифрові освітні ресурси та різноманітні онлайн-сервіси для ефективної організації освітнього процесу у ЗВО [4].

У контексті філологічної освіти потенціал комбінування класичних освітніх практик і цифрових технологій було розглянуте у працях О. Бойко, О. Нореля та І. Голубевої [5], А. Козак, І. Лавринович, В. Яручика [6], Л. Довгань [7]. Дослідники проаналізували використання різноманітних цифрових технологій, визначили основні чинники, що мають вирішальний вплив на якість сучасного освітнього процесу та підкреслили значення поєднання традиційних і цифрових технологій для підвищення ефективності підготовки майбутніх фахівців.

Порівняння рівнів розвитку компетентностей студентів філологічних спеціальностей до та після впровадження в освітній процес цифрових технологій провели Т. Собченко та В. Ворожбит-Горбатюк [8]. У свою чергу, С. Болотніков здійснив аналіз використання традиційних і інноваційних методів з метою визначення оптимальних методів навчання філологічним

дисциплінам [9]. У цьому ж напрямку працювала І. Білецька, яка також проаналізувала і зарубіжний досвід [10].

Мета статті – проаналізувати можливості та перспективи поєднання традиційних і цифрових технологій у лінгвістичній освіті для підвищення її ефективності.

Виклад основного матеріалу. Традиційна система підготовки фахівців філологічного профілю у ЗВО України ґрунтується на двох ключових напрямках організації навчання: змісті освіти (який матеріал подається здобувачам) та процесі навчання (як саме відбувається викладання цього матеріалу). Здійснюється підготовка цих фахівців переважно через такі організаційні форми, як лекції, семінари, практичні та лабораторні заняття, навчальна практика, предметні олімпіади, консультації, державна підсумкова атестація та самостійна робота. У процесі навчання широко застосовуються різноманітні методи, серед яких домінують словесні, пояснювально-ілюстративні, репродуктивні, проблемні та дослідницькі [11, с. 164]. Традиційні методи викладання базуються переважно на словесних, наочних і практичних методах, де викладач надає знання в «готовому» вигляді, а здобувачі освіти засвоюють їх шляхом репродуктивної діяльності. До таких методів було віднесено перекладний, комунікативний, когнітивний, аудіолінгвальний (табл.1).

Таблиця 1

Основні традиційні технології у лінгвістичній освіті

Метод	Характеристика
Перекладний метод	Один із найдавніших у лінгвістичній освіті, адже його застосовували ще під час вивчення латинської і грецької мов. Його головна мета полягає в оволодінні граматичною системою та лексичним матеріалом настільки, щоб студент міг самостійно читати і розуміти тексти іноземною мовою. Основним засобом досягнення цієї мети є читання та переклад текстів на рідну мову, а також пояснення, коментування й аналіз граматичних структур, що зустрічаються в тексті.
Комунікативний метод	Полягає в залученні здобувачів освіти до ситуацій, які викладач спеціально моделює таким чином, щоб вони максимально відображали реальні умови повсякденного спілкування. У такому випадку педагог виступає організатором навчальної діяльності, оскільки саме він розробляє та пропонує комунікативні завдання, які здобувачі освіти мають самостійно розв'язати.
Когнітивний метод	Його основою є ідея, що процес оволодіння іноземною мовою подібний до засвоєння будь-яких знань, оскільки ґрунтується на свідомому осмисленні мовних явищ і розумінні їхньої логіки. Головна мета цього методу полягає у формуванні мовної компетентності шляхом усвідомленого засвоєння граматики, лексики та правил мовлення.

Метод	Характеристика
Аудіолінгвальний метод	Це підхід до вивчення іноземних мов, що базується на багаторазовому повторенні мовних структур і формуванні навичок через тренування. Основний акцент робиться на слуханні та говорінні, а граматику і лексику засвоюються переважно за допомогою діалогів, вправ на відтворення й автоматизацію мовних зразків. Метод ґрунтується на ідеї, що постійне повторення та практика формують правильні мовні звички без необхідності свідомого аналізу правил.

Джерело: узагальнено авторами на основі [9].

На думку Л. Довгань [7], традиційна система лінгвістичної освіти в Україні має низку недоліків, серед яких:

- домінування активності викладача та пасивності здобувача освіти, що стримує розвиток критичного мислення і самостійності;
- упровадження навчальних програм без врахування індивідуальних особливостей кожного здобувача освіти;
- негнучка структура занять, яка обмежує можливість залучення різних видів діяльності здобувачів освіти;
- переважання репродуктивних методів, що не стимулюють творче мислення й уміння розв'язувати проблеми;
- подача матеріалу в абстрактно-логічній формі, яка ускладнює його сприйняття та розуміння;
- брак сучасних методичних і методологічних підходів, здатних забезпечити системність та цілісність знань.

Таким чином, у сучасному освітньому процесі традиційні методи навчання потребують доповнення цифровими технологіями, оскільки саме їх застосування забезпечує здобувачам освіти можливість самостійно керувати власним освітнім процесом, який набуває індивідуалізованого характеру. Водночас навчання перетворюється на безперервний процес упродовж усього життя. Принцип безперервності освіти набуває особливого значення в умовах зростаючих вимог до рівня та якості сучасних знань. Цифровізація, у свою чергу, відкриває доступ до широкого інформаційного простору, що є особливо актуальним у контексті зростаючого суспільного запиту на знання.

Змішане навчання (blended learning) є поєднанням традиційних, дистанційних та мобільних освітніх технологій і стратегій навчання, яке передбачає визначені програмні результати та спрямоване на їх досягнення шляхом виконання навчальних програм. У наукових працях як зарубіжних, так і вітчизняних дослідників виокремлюють чотири основні моделі змішаного навчання: ротаційну, гнучку, модель перевернутого навчання та модель зміни лабораторій (табл. 2).

Моделі змішаного навчання

Модель	Характеристика
Ротаційна модель (Rotation Model)	Передбачає поєднання традиційних аудиторних занять із різними видами діяльності та самостійною онлайн-роботою в індивідуальному форматі. Організація освітнього процесу може здійснюватися у форматі роботи всієї групи, проєктних чи малих груп, а також індивідуально під керівництвом викладача.
Гнучка модель (Flex Model)	Передбачає, що основний обсяг навчальної програми здобувачі освіти опановують у форматі онлайн. Роль викладача полягає в координації навчального процесу, моніторингу тих тем і матеріалів, які викликають у здобувачів освіти труднощі, та подальшому їх опрацюванні під час очних занять, як у груповому, так і в індивідуальному форматі.
Модель перевернутого навчання (Flipped Model)	Ця модель використовується тоді, коли здобувачі освіти опановують теоретичний матеріал самостійно в онлайн-форматі поза межами університету, маючи змогу самостійно визначати час, темп та організацію власної навчальної діяльності. Упровадження перевернутого навчання у ЗВО відкриває для викладачів можливість застосовувати інтерактивні методи роботи під час лекційних і практичних занять, поєднуючи їх із ресурсами платформ дистанційного навчання.
Модель зміни лабораторій (Lab Rotation Model)	Ця модель використовується за умови фіксованого розкладу занять у навчальних аудиторіях або комп'ютерних класах. Спочатку здобувачі освіти виконують завдання під керівництвом викладача в аудиторії, після чого переходять до роботи в комп'ютерному класі, де індивідуально закріплюють та поглиблюють набуті знання.

Джерело: узагальнено авторами [4].

Практика доводить, що вибір конкретної моделі та рівень її результативності в освітньому процесі зумовлюються низкою чинників, а саме:

- форма організації освітнього процесу (денна чи заочна);
- навчальні досягнення здобувачів освіти;
- рівень сформованості їхніх інформаційно-комунікаційних компетентностей;
- специфіка змісту дисципліни й обсяг годин, відведених на її опанування та самостійну роботу;

– місце цієї дисципліни в структурі навчального плану.

Важливу роль також відіграє забезпеченість ЗВО належною матеріально-технічною базою.

Змішана форма освіти відкриває можливість інтеграції цифрових освітніх ресурсів із різноманітними онлайн-сервісами для організації навчального процесу. Серед таких інструментів варто виокремити: системи управління навчанням (Moodle, aTutor, ILIAS тощо), онлайн-курси (EdEra, Prometheus, Coursera, edX, Udacity, Duolingo тощо), засоби створення навчальних матеріалів та об'єктів (конструктори інтерактивних вправ Wordwall, LearningApps), сервіси для комунікації і забезпечення зворотного зв'язку (Viber, Telegram), а також інструменти для планування освітнього процесу (електронні журнали, календарі Google Calendar чи Microsoft Outlook Calendar) [12, с. 40].

Окремо слід зауважити, що широкі можливості у сфері лінгвістичної освіти відкривають мультимедійні технології, зокрема електронні підручники, які вирізняються динамічним ілюстративним наповненням, сучасні програмно-апаратні комплекси та професійно орієнтовані навчальні системи, що забезпечують моделювання процесів і явищ, створюючи нове інформаційно-освітнє середовище, системи віртуальної реальності, які занурюють майбутніх фахівців в інформаційну модель, що відтворює навоколишній світ [2, с. 142]. Необхідно наголосити, що електронні підручники окрім основного навчального матеріалу містять інтерактивні інструменти, анімації і відеофрагменти, що наочно демонструють принципи та механізми реалізації певних процесів і явищ.

У процесі змішаного навчання здобувачі освіти можуть також оволодіти навичками використання машинного перекладу з однієї мови на іншу за допомогою спеціальних комп'ютерних програм (Google Translate, Microsoft Translator, DeepL, PROMPT, SYSTRAN тощо). Поряд із цим вони можуть опанувати CAT-системи (системи автоматизованого перекладу), які значно полегшують роботу філолога-перекладача та підвищують якість отриманих результатів. До найпоширеніших інструментів цього типу належать Trados, SmartCAT, MemoQ, Wordfast, OmegaT, DéjàVu, Transit NXT Professional та інші [7, с. 159].

У контексті поєднання традиційних і цифрових технологій у лінгвістичній освіті особливу увагу слід приділити інтеграції теоретичного навчання з практичним застосуванням отриманих знань у результаті формування віртуальних студій або онлайн-лабораторій. Основні переваги такого підходу полягають у забезпеченні оперативної комунікації здобувачів освіти та викладачів у режимі реального часу за допомогою цифрових платформ, дистанційного доступу до аналітичних і навчальних інструментів, а також можливості дистанційного опанування навчального матеріалу. Визначальною особливістю віртуальних студій є їхня здатність виходити за межі традиційного університетського підходу до вивчення мов та їх лінгвістичних особливостей. Одним із ефективних інструментів обміну інформацією та підтримки навчального процесу є мовні блоги й онлайн-

журнали, де викладачі розміщують актуальні навчальні матеріали. Використання таких технологій не тільки полегшує організацію освітнього процесу, але і сприяє розвитку креативності здобувачів освіти, підвищенню їх цифрової компетентності й адаптації до сучасного цифрового суспільства, що є важливим у контексті змішаного навчання.

В умовах змішаного навчання цифрові технології дозволяють виконувати значну частину трудомісткої роботи дистанційно, що значно підвищує ефективність освітнього процесу. Зокрема, здобувачі освіти можуть укладати різноманітні словники: орфографічні, перекладацькі, словники синонімів, антонімів та омонімів, а також перекладати стандартизовані тексти, створювати реферати, здійснювати коректорську та частково редакторську роботу, підтримувати масштабні бази даних для дослідницьких проєктів тощо. У цілому, поєднання таких цифрових інструментів із традиційними методами навчання забезпечує більш персоналізований, гнучкий та ефективний освітній процес і створює умови для впровадження змішаного навчання, яке ефективно інтегрує аудиторну роботу з дистанційними ресурсами (рис. 1).

Рис. 1. Ключові переваги змішаної форми навчання у лінгвістичній освіті

Джерело: власна розробка авторів.

Отже, перспективи змішаного навчання в лінгвістичній освіті полягають у підвищенні мотивації здобувачів освіти, індивідуалізації процесу навчання,

розвитку самостійності та критичного мислення, а також у розширенні доступу до різноманітних освітніх ресурсів.

Висновки. Проведене дослідження показало, що інтеграція цифрових інструментів дозволяє реалізувати особистісно орієнтований підхід, розвивати комунікативні компетентності в аутентичному середовищі та забезпечувати гнучкість освітнього процесу. Водночас, традиційні методи, зокрема жива комунікація з викладачем, безпосередня робота в групі та класичний аналіз текстів, залишаються незамінними для формування глибоких мовних знань і критичного мислення. Таким чином, універсальної стратегії навчання не існує, адже під час вибору технологій викладач повинен враховувати низку чинників, зокрема мету та тривалість навчання, його профіль, рівень підготовки здобувачів освіти, а також доступність відповідних навчальних матеріалів і технічних засобів. Відповідно основний напрямок розвитку лінгвістичної освіти полягає не у протиставленні, а в оптимальному синтезі двох парадигм.

Перспективним напрямом подальших досліджень вважаємо дослідження можливостей інтеграції інноваційних технологій штучного інтелекту та віртуальної і доповненої реальності (VR/AR) у модель змішаного навчання для створення глибоко персоналізованих та імерсивних середовищ у контексті лінгвістичної освіти.

Література:

1. Бобро Н. С. Цифрова трансформація в освіті: вплив на навчальні процеси. *Інвестиції: практика та досвід*. 2024. № 2. С. 130–134. URL: <http://dspace.e-u.edu.ua/handle/123456789/164> (дата звернення: 21.09.2025).
2. Макаренко Л. Л., Певсе А. А. Дидактичний потенціал цифрових технологій у системі професійної підготовки фахівців філологічного профілю. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова*. 2022. № 88. С. 140–147. DOI: <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2022.88.28> (дата звернення: 21.09.2025).
3. Effective strategies for teaching philological disciplines: practical cases and innovative approaches / I. Varvaruk et al. *Diversitas Journal*. 2025. Vol. 9, No. 3. P. 1338–1356. DOI: <https://doi.org/10.48017/dj.v9i3.3052> (дата звернення: 21.09.2025).
4. Цюняк О. П., Розлуцька Г. М. Змішане навчання як інноваційна форма організації освітнього процесу у закладах вищої освіти. *Науковий вісник Ужгородського університету*. 2025. № 2 (49). С. 232–235. DOI: <https://doi.org/10.24144/2524-0609.2021.49.232-235> (дата звернення: 21.09.2025).
5. Бойко О. Ю., Норель О. С., Голубева І. В. Інтегративна методологія змішаного навчання у процесі викладання іноземних мов: поєднання класичних освітніх практик та цифрових технологій. *Академічні візії*. 2025. № 45. URL: <https://www.academy-vision.org/index.php/av/article/view/2049> (дата звернення: 21.09.2025).
6. Modern digital technologies in teaching philological disciplines / A. Kozak et al. *Revista Tempos E Espaços Em Educação*. 2020. Vol. 13, No. 32. P. 1–22. DOI: <https://doi.org/10.20952/revtee.v13i32.14727> (дата звернення: 21.09.2025).
7. Довгань Л. Сучасні підходи та тенденції професійної підготовки майбутніх філологів-перекладачів у системі вищої освіти. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*. 2023. № 69. С. 152–163. DOI: <https://doi.org/10.31652/2412-1142-2023-69-152-163> (дата звернення: 21.09.2025).

8. Sobchenko T., Vorozhbit-Horbatyuk V. Results of digital competence development for philology students within blended learning. *Educational Challenges*. 2022. Vol. 27, No. 2. P. 185–198. DOI: <https://doi.org/10.34142/2709-7986.2022.27.2.13> (дата звернення: 21.09.2025).
9. Болотніков С. Традиційні та інноваційні методи навчання іноземних мов. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2025. № 86, Т. 4. С. 62–67. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/86-4-10> (дата звернення: 21.09.2025).
10. Білецька І. О. Традиційні та інноваційні методи навчання іноземних мов: досвід США. *Перспективи та інновації науки*. 2022. № 10 (15). С. 34–49. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/pis/article/view/2438/2441> (дата звернення: 21.09.2025).
11. Лапшина О., Дорофєєва О., Комочкова О. Зміст професійної підготовки фахівців із прикладної лінгвістики в системі вищої освіти України. *Вісник Львівського університету*. 2023. № 38. С. 159–170. DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/vpe.2023.38.11713> (дата звернення: 21.09.2025).
12. Khomyshak O. B. Using digital learning technology in the process of linguomethodological training of future foreign language teachers. *Information Technologies and Learning Tools*. 2022. Vol. 88, No. 2. P. 38–55. URL: <https://pdfs.semanticscholar.org/e9e7/37dbf2c420dc65b0802866b3ea7bfa8cee39.pdf> (дата звернення: 21.09.2025).

References:

1. Bobro, N. S. (2024). Tsyfrova transformatsiia v osviti: vplyv na navchalni protsesy [Digital transformation in education: impact on educational processes]. *Investytsii: praktyka ta dosvid – Investments: practice and experience*, 2, 130–134. Retrieved from <http://dspace.e-u.edu.ua/handle/123456789/164> [in Ukrainian].
2. Makarenko, L. L., & Pevse, A. A. (2022). Dydaktychnyi potentsial tsyfrovyykh tekhnolohii u systemi profesiinoi pidhotovky fakhivtsiv filolohichnoho profilu [Didactic potential of digital technologies in the system of professional training of philological specialists]. *Naukovyi chasopys NPU imeni M. P. Drahomanova – Scientific journal of the NPU named after M. P. Dragomanov*, 88, 140–147. Retrieved from <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2022.88.28> [in Ukrainian].
3. Varvaruk, I., Sakhnevych, I., Hasiuk, N., Muzyka, T., & Lada, O. (2025). Effective strategies for teaching philological disciplines: practical cases and innovative approaches. *Diversitas Journal*, 9(3), 1338–1356. Retrieved from <https://doi.org/10.48017/dj.v9i3.3052> [in English].
4. Tsiuniak, O. P., & Rozlutska, H. M. (2025). Zmishane navchannia yak innovatsiina forma orhanizatsii osvitnoho protsesu u zakladakh vyshchoi osvity [Blended learning as an innovative form of organizing the educational process in higher education institutions]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu – Scientific Bulletin of Uzhhorod University*, 2(49), 232–235. Retrieved from <https://doi.org/10.24144/2524-0609.2021.49.232-235> [in Ukrainian].
5. Boiko, O. Yu., Norel, O. S., & Holubieva, I. V. (2025). Intehratyvna metodolohiia zmishanoho navchannia u protsesi vykladannia inozemnykh mov: poiednannia klasychnykh osvitynykh praktyk ta tsyfrovyykh tekhnolohii [Integrative methodology of blended learning in the process of teaching foreign languages: a combination of classical educational practices and digital technologies]. *Akademichni vizii – Academy vision*, 45. Retrieved from <https://www.academy-vision.org/index.php/av/article/view/2049> [in Ukrainian].
6. Kozak, A., Lavrynovych, L., Sukhareva, S., Iaruchyk, V., & Iaruchyk, O. (2020). Modern digital technologies in teaching philological disciplines. *Revista Tempos E Espaços Em Educação*, 13(32), 1–22. Retrieved from <https://doi.org/10.20952/revtee.v13i32.14727>
7. Dovhan, L. (2023). Suchasni pidkhody ta tendentsii profesiinoi pidhotovky maibutnykh filolohiv-perekladachiv u systemi vyshchoi osvity [Modern approaches and trends in professional training of future philologists-translators in the higher education system]. *Suchasni informatsiini tekhnolohii ta innovatsiini metodyky navchannia v pidhotovtsi fakhivtsiv: metodolohiia, teoriia,*

dosvid, problemy – Modern information technologies and innovative teaching methods in the training of specialists: methodology, theory, experience, problems, 69, 152–163. Retrieved from <https://doi.org/10.31652/2412-1142-2023-69-152-163> [in Ukrainian].

8. Sobchenko, T., & Vorozhbit-Horbatiuk, V. (2022). Results of digital competence development for philology students within blended learning. *Educational Challenges*, 27(2), 185–198. Retrieved from <https://doi.org/10.34142/2709-7986.2022.27.2.13>

9. Bolotnikov, S. (2025). Tradytsiini ta innovatsiini metody navchannia inozemnykh mov [Traditional and innovative methods of teaching foreign languages]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk – Current issues of the humanities*, 86(4), 62–67. Retrieved from <https://doi.org/10.24919/2308-4863/86-4-10> [in Ukrainian].

10. Biletska, I. O. (2022). Tradytsiini ta innovatsiini metody navchannia inozemnykh mov: dosvid SShA [Traditional and innovative methods of teaching foreign languages: the experience of the USA]. *Perspektyvy ta innovatsii nauky – Perspectives and innovations of science*, 10(15), 34–49. Retrieved from <http://perspectives.pp.ua/index.php/pis/article/view/2438/2441> [in Ukrainian].

11. Lapshyna, O., Dorofieieva, O., & Komochkova, O. (2023). Zmist profesiinoi pidhotovky fakhivtsiv iz prykladnoi linhvistyky v systemi vyshchoi osvity Ukrainy [The content of professional training of specialists in applied linguistics in the higher education system of Ukraine]. *Visnyk Lvivskoho universytetu – Visnyk of Lviv University*, 38, 159–170. Retrieved from <http://dx.doi.org/10.30970/vpe.2023.38.11713> [in Ukrainian].

12. Khomyshak, O. B. (2022). Using digital learning technology in the process of linguomethodological training of future foreign language teachers. *Information Technologies and Learning Tools*, 88(2), 38–55. Retrieved from <https://pdfs.semanticscholar.org/e9e7/37dbf2c420dc65b0802866b3ea7bfa8cee39.pdf>